

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

תוכן עניינים

- א. דבעינן זביחה לשמה דאמר קרא ואם זבח שלמים קרבנו שתהא זביחה לשם [שלמים]..... 1.....
- ב. מה לזביחה שכן נפסלה שלא לשם אוכלין בפסח..... 2.....
- ג. לקבלה שכן פסולה בזר ואשה..... 4.....
- ד. לזריקה שכן חייב עליה זר מיתה..... 4.....
- ה. בהולכה שאפשר לבטלה..... 6.....
- ו. שנוי קודש שנוי בעלים..... 7.....
- ז. תודה ששחטה לשם שלמים כשרה שלמים ששחטן לשם תודה פסולה מה הפרש בין זה לזה תודה קרויה שלמים ואין שלמים קרויה תודה..... 8.....
- ח. מה לשינוי קודש שכן פסולה בגופה וישנו בארבע עבודות וישנו לאחר מיתה וישנו בציבור כביחיד..... 8.....
- ט. מחשבה בעלמא שינוי קודש נמי מחשבה בעלמא הוא..... 11.....
- י. שינוי בעלים לאחר מיתה..... 11.....
- יא. את שעליו חייב באחריותו ואת שאינו עליו אינו חייב ... כיון דאמר עלי כמאן דמעון ליה אכתפיה דמי..... 12.....
- יב. מה לשלמים שכן טעונין סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק..... 13.....

דף ד.

א. דבעינן זביחה לשמה דאמר קרא ואם זבח שלמים קרבנו שתהא זביחה לשם [שלמים]

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748
להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה
<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

כבר התבאר לעיל דף ב: שכל הזבחים צריך¹ העובד שתהיה מחשבתו לשם הזבח ולשם בעליו, בשעת זביחה, ובשעת קבלת הדם, ובשעת הולכת הדם, ובשעת זריקתו על המזבח, שנאמר (ויקרא ז פסוק טו) וּבְשַׁר זֶבַח תִּזְדָּת שְׁלָמֶיךָ שתהיה זביחה עם שאר ארבע העבודות² לשם שלמיו, וכן שאר הקרבנות. וי"א³ שגם בהקטרה.

ובעת השחיטה עליו לכוין לשם ששה דברים. א) לשם זבח. דהיינו לשם אותו הקרבן, לאפוקי בשחטו לשם קרבן אחר. ב) לשם זובח, לאפוקי בשחטו לקרבן ראובן לשם שמעון. ג) לשם השם ב"ה, ר"ל לכבודו יתברך, לאפוקי בשחטו לשם חולין. ד) לשם אישים, לאפוקי בשחושב אז לצלות האימורין במזבח ולא לשרפן שם לגמרי. ה) לשם ריח, ר"ל שיחשוב שיעלה ריח שריפתן במזבח, ולאפוקי בשחושב אז לצלות האימורין למטה ולהעלין אח"כ למזבח. ו) לשם ניחוח, ר"ל שיחשוב שע"ז יהיה כביכול נחת רוח לפניו ית' שאמר ונעשה רצונו.

ואם היה קרבן חטאת או אשם צריך שיתכוון כשזובחו שיתכפר לו בזה אותו החטא שמביא עליו אותו הקרבן. מיהו כל קרבן ששחטו סתם כשר, ובלבד שלא יהיה בלבו שום מחשבה הפוסלת.

בשאר עבודות הזבח, כקבלת הדם, והולכתו למזבח, ובזריקתו, לכו"ע על העובד לכוון מחשבתו לשם אותו הזבח ולשם בעליו. אך א"צ שאר ארבע כוונות הנ"ל אפי' למצוה לרמב"ם⁴. ולתוס', בכל עבודת הדם צריך עכ"פ למצוה שש כוונות הנ"ל, וכן בשעת הקטרה, צריך עכ"פ ה' כוונות, דכוונת זובח לא שייך בהקטרה.

ב. מה לזביחה שכן נפסלה שלא לשם אוכלין בפסח

כבר התבאר במסכת פסחים דף סא. שאין שוחטין את הפסח⁵ אלא על מי שראוי לאכול. שנאמר (שמות יב פסוק ד) אִישׁ לְפִי אָכְלוּ תִּכְסּוּ עַל הַשֶּׁחָה

¹ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק ד הלכה י

² לכאורה אינו מכוון דהא לבד זביחה אינו כי אם שלשה עבודות והנה לפי מש"כ התוס' בזבחים ב' א' ד"ה כל וכו' דגם הקטרה צריך להיות לשם זבח אתי שפיר דהוי ארבעה דברים לבד מזביחה אבל מדברי רבינו לא משמע כן לכאורה מדלא חשיב הקטרה כאן בהדיא ולכן יותר נראה לפרש דשיעור דבריו דשאר עבודות כלם עם שחיטה נכללין בארבע עבודות וה"ק שחיטה עם יתר העבודות שהם מארבע העבודות. הר המורה שם

³ תוס' כאן ד"ה כל עיין זבח תודה

⁴ ערוך השולחן העתיד הלכות מעשה הקרבנות סימן ע סעיף יט, וחומר בקודש

⁵ רמב"ם הלכות קרבן פסח פרק ב הלכה ג

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

הראוי לאכילה פרט חולה וזקן⁶, וכן אין שוחטין מטעם זה לטמא וערל⁷ כיון שאינם ראויים לאכול, היה אחד מבני חבורה קטן או זקן או חולה, אם יכול לאכול כזית שוחטין עליו, ואם לאו אין שוחטין עליו שנאמר איש לפי אכלו עד שיהיה ראוי לאכול, ואפילו חבורה של מאה, ואין כל אחד מהן יכול לאכול כזית אין שוחטין עליהן. וי"א⁸ ששוחטים אם יכולים לאכול בין כולם כזית. ואם שחטו בדיעבד כשר. אפילו אם רק אחד יכול לאכול. אך אם אין אפילו אחד שיכול לאכול, פסול כנוצר. וי"א שאם בין כמה מהם יכול להאכל כזית כשר.

ואין שוחטין את הפסח אלא למנוייו, שחט⁹ את קרבן הפסח עבור מי שלא נמנו על קרבן זה, ואפילו אם נמנו על קרבן אחר, או שחט למנוייו ואין אחד מהן¹⁰ שיכול לאכול כזית, או ששחטו לערלים או לטמאים פסול. וי"א¹¹ שאם יש בין המנויים כמה שביניהם יכול להאכל כזית אע"פ שאין אף אחד מהם יכול לאכול כזית בפני עצמו, כשר.

מחשבת שלא לאוכליו אינו פוסל אלא בשחיטה אך אינו פוסל כלל בזריקה וכ"ש קבלה הולכה והקטרה¹², כגון שזרק שלא לאוכליו או ששחט על מנת לזרוק שלא לאוכליו כשר אפילו רק שלא לאוכליו. מכיון שרק בשחיטה גלי רחמנא בְּמִכְסַת נְפִשַׁת אִישׁ לְפִי אָכְלוּ תִּכְסּוּ עַל הַשָּׂה. בְּמִכְסַת לַעֲנִיִּין מְנוּיִין תִּכְסּוּ לַאוֹכְלָיו. וי"א ששחט על מנת שיתכפרו שלא אוכליו פסול כנוצר.

אך מחשבת שלא למנוייו מכיון שהיא מחשבת שינוי בעלים שפסול בפסח, אם זרק שלא למנוייו או שחט ע"מ לזרוק שלא למנוייו ואפילו זרק למנוייו ושלא למנוייו פסול שהוא כלשמו ושלא לשמו¹³.

⁶ כמבואר במכילתא מובא ברש"י עה"ת שם

⁷ כדלהלן דף סב וכמבואר בזבחים כב: וברמב"ם ביאת המקדש ב יב

⁸ רש"י צא. הנזכר

⁹ רמב"ם הלכות קרבן פסח פרק ב הלכה ה

¹⁰ עיין שו"ת בנין עולם או"ח יט, ח-ט ועיין ערוה"ש העתיד המובא להלן

¹¹ רש"י להלן צא. ד"ה ואפילו כתב "מאה ואין יכולין לאכול כזית בין כולם אין שוחטין עליהן" משמע שאם יכולים שוחטים אפילו לכתחילה, וא"כ אינו פסול אלא אם אין כולם ביחד יכולים לאכול או ששחט עבור אלו מתוך החבורה שאינם יכולים לאכול ביניהם כזית. וכ"כ ההכא בכס"מ שרש"י דלא כהרמב"ם אולם עיין בשפ"א שם בסוגיא שתיקן הגירסה ברש"י כשיטת הרמב"ם

¹² תורת הקדשים ל

¹³ תוס' שם וערוה"ש העתיד שם ועיין בליקוטי הלכות זבוח תודה ד"ה לשמו דלא ברירא ליה דין זה

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

שחטו למי שיכול לאכול ולמי שאינו יכול לאכול כזית, למנוייו ושלא למנוייו, למולים ולערלים, לטהורים ולטמאין כשר, שאלו הראויין לו אוכלין כהלכה והאחרים כאילו לא חשב עליהם, שאינה מחשבת פסול בעצמותה¹⁴.

אם שחטו עבור אוכליו לזרוק דמו שלא לאוכליו כגון חולה זקן או טמא, הפסח כשר, ואדם יוצא בו ידי חובתו לפי שאין מחשבת אוכלין בזריקה, אלא בשחיטה לבד כנזכר.

וי"א שרק שחט למולים ע"מ שיתכפרו בו ערלים פסול¹⁵, אבל נזרק לשם ערלים כשר דאין מחשבת אוכלין בזריקה, וכן אם לא חישב להתכפר אלא חישב לזרוק להאכיל הבשר לערלים כשר דלא שייך בזריקה מחשבת פסול דאכילה, אלא רק מחשבת פסול דכפרה.

ולדיעה זו שחט לאוכליו ע"מ שיתכפרו בו שאינם אוכלים כגון חולה וזקן פסול וכן אם שחט לטהורים ע"מ שיתכפרו בו טמאים פסול

ולכו"ע שחט על מנת שיתכפרו בו שאינם מנוייו פסול מדין שינוי בעלים.

ג. לקבלה שכן פסולה בזר ואשה

שחיטת הקדשים¹⁶ כשירה בזרים¹⁷ אפילו קדשי קדשים, בין קדשי יחיד בין קדשי צבור¹⁸ ומקבלת הדם ואילך מצות כהונה, שנאמר (ויקרא א פסוק ה) וְשַׁחַט אֶת בְּזֵן הַבְּקָר לְפָנָי ה' וְהִקְרִיבוּ בְּנֵי אֱהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם, מקבלה ואילך מצות כהונה וכל הזבחים קיבול דמן בכלי שרת ביד כהן¹⁹.

ד. לזריקה שכן חייב עליה זר מיתה

זר²⁰ שעבר במקדש עבודתו פסולה, וחייב מיתה בידי שמים, שנאמר (במדבר יח פסוק ז) וְהָזַר הַקָּרֵב יוֹמָת מִפִּי הַשְּׁמוּעָה לְמִדּוֹ שֶׁאֵין חַיִּב זֶה

¹⁴ ערוך השולחן העתיד הלכות קרבן פסח סימן קפד סעיף יז

¹⁵ התוס' (סא, א ד"ה שחטו) שיש להם שיטה אחרת ככל זה.

¹⁶ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק ה הלכה א

¹⁷ נ"ב ובזוה"ק נשא קכ"ד א' א"י שכהן לא ישחוט. קרית מלך שם.

¹⁸ כדאיתר יומא כה: זימנין דשחיט זר.

¹⁹ באתוון דאורייתא כלל יט' נסתפק אם כהנת הוי כזר, וע"ע מנ"ח מצוה שצ' דתלי לה בפלוגתת הרמב"ם והחינוך, ולכאורה הוא נמי פלוגתת הגירסאות בסוגיין. ובמאירי בסנהדרין על מתני' דף פא: דזר ששימש במקדש – כתב וז"ל ר"ל שאינו מזרע אהרן ומן הזכרים שבהם עכ"ל, ומשמע דאשה נמי בכלל זר, וכן נקט הטה"ק במסכתין ריש פרק שני ע"ש, וע"ע מקור ברוך ח"א סי' ב' ד"ה ועוד נראה לי

²⁰ רמב"ם הלכות ביאת המקדש פרק ט הלכה א

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

אלא לקרב לעבודה, והיכן הזהיר עליו (שם ד) וְזָר לֹא יִקְרַב אִי זֶהוּ זֶר כֹּל שֵׁאִינוּ מִזְרַע אַהֲרֹן הַזֹּכְרִים שְׁנֵאמַר (ויקרא א ח) וְעָרְכוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים, (שם ד פסוק ה) וְהִקְטִירוּ אֹתוֹ בְּנֵי אַהֲרֹן, והקטירו בני אהרן. וי"א²¹ שבנות כהן אינם זרים ואע"פ שעבודתם פסולה²², אין לוקים או חייבים מיתה מלאו זה.

חלל דינו כזר, ואם עבד חייב מלקות ומיתה, אבל אינו מחלל את העבודה²³. אע"פ²⁴ שהזרים מוזהרין שלא יתעסקו בעבודה מעבודות הקרבנות, ועל כל מין עבודה עוברים בלאו. אולם אין חייבין מיתה אלא על עבודה תמה לא על עבודה שיש אחריה עבודה, ולפיכך אין חייבין מיתה בידי שמים על שחיטה קבלה והולכה שיש אחריהם זריקה, ואין הזר חייב מיתה אלא על ארבע עבודות בלבד, על הזריקה ועל ההקטרה בקומץ מנחה ובאיברי קרבנות, ועל ניסוך המים בחג, ועל ניסוך היין תמיד²⁵.

כיצד על הקטרה, הקטיר איברים או קומץ או לבונה על המזבח אפי' הפך באיברים שלא נתעכלו וקרב שריפתן²⁶ חייב מיתה, והוא שהקטיר כזית. וכן אם הקטיר קטרת

²¹ חינוך מצוה שצ

²² כמו שמבואר במסכת קידושין ל"ו ע"א במשנה ובגמרא, דילפינן שם דעבודות פסולים בנשים ומחללי עבודה, ע"ש בתוס' ד"ה הקבלות. אך יש לומר דסברת החינוך דאינן בכלל זרים, אך התורה מיעטתן מן בני אהרן ולא בנות אהרן כמו שמבואר שם, אם כן אם עבדו נהי שהן מחללות עבודה, מ"מ לא עברו אלא על לאו הבא מכלל עשה בני וגו', ואינן בכלל עונש כלל כי אינן עוברות על הלאו. ואל תמעה ממה שהחינוך כתב בסוף דנוהג בזכרים ונקבות, היינו בנשי ישראל, אבל נשי הכהנים אפשר דאינן בכלל. ואם נבעלה לפסול כהונה דנעשית ג"כ חללה, מ"מ אפשר דלא היא זרה, עיין בפרשת דרכים, א"כ היא לה ככל בנות אהרן דאינן חייבות, רק עוברות על לאו הבא מכלל עשה, כן נראה בעיני. וכהנת אשת הזר אם היא בכלל זרה או לאו רק בכלל בנות אהרן, עיין בפרשת דרכים דמביא דלענין תרומה היא בכלל זרה, אפשר כאן נמי, וצ"ע, (מנחת חינוך שם אות א)

²³ ומבואר כמה פעמים ברמב"ם, בהלכות איסורי ביאה פ"ט ה"י ובהלכות תרומות פ"ו ה"ז, דחלל של תורה הרי הוא זר גמור ונושא גרושה וכו'. נראה שהוא בכלל אוהרה זו כיון דהוי כזר. אע"פ שאינו מחלל עבודה כמבואר ברמב"ם כאן פ"ו ה"ט שאני התם דגזירת הכתוב היא, אבל לענין איסור ואוהרה הוי בכלל זר. מנחת חינוך שם אות א

²⁴ שם ה"ב ערוך השולחן העתיד שם סי' מה סעי' ד

²⁵ המנסך שלשה לוגין יין או שלשה לוגין מים. כמבואר להלן עמוד ב, נראה דוקא בשיעור הזה חייב הזר, דהוא שיעור ניסוך לענין עבודה שהכהן עובר, אבל בפחות משיעור זה שבכהן אינו נחשב עבודה אינו חייב הזר (מנחת חינוך שם אות ג)

²⁶ שאם לא הפך היה מתעכל בשתי שעות ועכשיו מתעכל בשעה אחת והוי ליה קירוב עבודה וחייב עליה

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

על מזבח הזהב, משיקטור²⁷ כזית חייב²⁸. אבל המקטיר קטורת ביום הכפורים²⁹ בקדש הקדשים אינו חייב מיתה עליה, עד שיקטיר מלא חפניו בבת אחת³⁰ שיעור המפורש בתורה.

י"א³¹ שהעובר על זה ועשה במקדש היום בזמן הזה אחת מכל העבודות שהם בכהנים עובר על לאו זה, אף על פי שהוא שמם בעונותינו ואם עשה אחת מארבע עבודות שזכרנו חייב מיתה בידי שמים. וי"א³² שאינו חייב בזמן הזה.

ה. בהולכה שאפשר לבטלה

כבר התבאר במסכת פסחים דף סה: שקבלת הדם³³ והולכתו למזבח וזריקתו וכן הולכת איברים לכבש כל אחת מאלו אינה כשירה אלא בכהן הכשר לעבודה.

²⁷ ומקטיר דחייב נראה דאינו חייב עד שימשול בו האור, ואם לקח מעל המזבח קודם אינה הקטרה אם לא משלה בו האור, עיין ברמב"ם פ"ג מפסולי המוקדשין ה"ט. (מנחת חינוך שם אות ג)

²⁸ ואע"ג שהיו מקטירים בכל יום משקל מאה דינרים חמישים בבוקר וחמישים בערב כמ"ש הרמב"ם פ"ג ה"ב דתמידין צ"ל ע"כ שאינו לעיכובא אלא בכזית יוצא ידי הקטרה שאל"כ לא היה חייב בכזית כמו שאינו חייב בכזית בהקטרת יוה"כ (ערוך השולחן העתיד שם סעי' ז)

²⁹ דוקא ביום הכיפורים, אבל אם ביום אחר שאין זמן הקטרה בקדש הקדשים אינו חייב משום זרות, כיון דאין עבודה שייך לכהן כלל דאינו זמן של אותו העבודה אינו חייב משום זרות (מנחת חינוך שם אות ד)

³⁰ עיין חזו"א זבחים סי' ט ס"ק כ שהקשה אמאי חייב הא כשיצאה הקטורת מיד כהן גדול אינה ראויה להקטרה וא"כ אינה הקטרה כלל ולמה יתחייב ועוד כיון ששיעורו מלא חפניו א"כ צריך שיהיה מלא חפניו של הכהן גדול שבו נעשית עבודה זו ואי אפשר שלא יחסר או יותיר וכתב "דכל עבודות שזר עושה חשיבא עבודה לחייב על ידה כשיגמור עבודה תמה והלכך אם חפן זר מלא חפניו מן המחיתה והקטיר חייב על ההקטרה כיון שכל הפסול הוא רק משום זרות

³¹ חינוך שם

³² דהחינוך סובר כדעת הרמב"ם פ"ו מבית הבחירה ה"ו דקדושת המזבח לא בטלה האידנא ומקריבין היום גם כן וכו', עי"ש. אבל לדעת הראב"ד דבטלה קדושת המקדש ואין מקריבין האידנא, אינו חייב משום זרות דכהן אסור ג"כ להקריב. והדברים ארוכים בענין זה אין כאן מקום להם. (מנחת חינוך שם אות ח)

³³ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק א הלכה כב

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

י"א³⁴ שגם העומד בצד המזבח צריך לעשות הולכה מעט, וי"א³⁵ שאינו צריך והולכה אפשר לבטלה.

ו. שני קודש שני בעלים

מהמחשבות הפוסלות³⁶ את הקרבן היא מחשבת³⁷ שינוי השם, אך אינו פסול הפוסל את הקרבן מהמשך הקרבתו אלא מקריבו כדינו, והבעלים³⁸ חייב³⁹ להביא אחר במקומו.

כיצד, זה השוחט את הזבח שלא לשמו, כגון שהיה עולה ויחשב שהוא שלמים, או ישחטנו לשם עולה ושלמים, או לשם שלמים ולשם עולה, וכן בכל העבודות⁴⁰ כמו שהתבאר לעיל. או ששחט הזבח שלא לשם בעליו⁴¹, זו היא מחשבת שינוי השם.

³⁴ דע שהנראה מדעת רבינו הוא שעכ"פ צריך הלוח ואפילו שוחט בצד המזבח אינו יכול לעמוד במקומו ולזרוק הדם אלא צריך להלך מעט ולזרוק כדי לקיים מצות הולכה ואם לא הולך הדם ברגל אלא זרקו בלא הולכת רגל נפסל הזבח. ומיהו אין צורך שכל ההולכה ממקום הקבלה עד שעת הזריקה תהיה ברגל אלא אם קבל ונתנו לחבירו בהושטת יד וכן חבירו לחבירו כיון שיש קצת הלוח בין בתחלה בין בסוף סגי. ודע דלפי מ"ש לדעת רבינו הולכה אי אפשר לבטלה דאפילו שוחט בצד המזבח צריך הלוח. מל"מ שם הלכה כג

³⁵ במל"מ שם כתב להוכיח כן מתוס' בפ"ק דזבחים (דף י"ג) ד"ה אתה אומר כתבו דהולכה אפשר לבטלה וכן כתב רש"י ז"ל שם וכן כתבו התוס' בפ"ב דיומא (דף כ"ז) ד"ה והקריבו ובפ"ק דחגיגה (דף י"א), ועיין ערוך השולחן העתיד הלכות פסולי המוקדשין סימן קכד סעיף ו' דכתב להוכיח שאף דעת הרמב"ם כן.

³⁶ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק יג הלכה א

³⁷ מדברי רבינו נראה דכל מחשבה דקדשים הוי אפי' בלא הוצאה בפה. (א"ה וכן הוא דעת הר"ב החינוך פ' צו) אך התוס' בפ"ק דזבחים (דף ד') ד"ה מחשבה נראה דס"ל דכל מחשבה דקדשים צריך הוצאה בפה וקרי לה מחשבה לפי שאין בה מעשה וכ"כ בפ' תמיד נשחט (דף ס"ג) ועיין במ"ש בפ"ב דחולין (דף ל"ט) ועיין בפ' הניזקין אהיהא דכ"ג יוכיח וכן הוא דעת רש"י בפרק ב"ש (דף מ"א) ובפ"ק דמנחות (דף ב') וכ"כ התוס' בס"פ המפקיד וכ"כ הסמ"ג. ורש"י וסמ"ג ס"ל דדוקא באמירה ועיין ברש"י פ' האישי מקדש (דף מ"א) אהיהא דאמרי שכן ישנן במחשבה.

³⁸ אע"ג דכל הזבחים הוין מפסח והטאת כשרים שלא לשמן כיון דלא עלו לבעלים לשם הובה שפיר שייך למימר בהו שם פיסול. כס"מ שם.

³⁹ אולם עיין הר המוריה מעשה הקרבנות פרק יד הלכה ה' שחידש "בדבר הנדור שתיכף כשהביא לעזרה יצא ידי נדרו והא דאם נשחט שלא לשמן דלא עלו לבעלים היינו דלא נעשית הפעולה שהיה רוצה שתעשה והוי כאילו לא הקריב ואם רוצה שתיעשה הפעולה יביא קרבן אחר ודו"ק היטיב כי לדעתו נכון הוא. וצ"ע

⁴⁰ ואע"ג שברמב"ם כאן הזכיר רק שחיטה אך בפפ"ו מובא לעיל כתב להדיא ששינוי קודש הוא בכל הד' עבודות

⁴¹ קצוה"ח סי' תו' (ד"ה אמנם קשיא) מחדש דשינוי בעלים אינו פוסל דוקא כשהכהן משנה כנגד רצון הבעלים, אלא אפילו בקדשים קלים ואף לר"י הגלילי דסבר שממון בעלים הם (ב"ק יב; לקמן קיד.) מ"מ אסור למוכרן

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

ז. תודה ששחטה לשם שלמים כשרה שלמים ששחטן לשם תודה פסולת מה הפרש בין זה לזה תודה קרויה שלמים ואין שלמים קרויה תודה

תודה⁴² ששחטה לשם שלמים עלתה לבעלים, ושלמים ששחטן לשם תודה לא עלו לבעלים, לפי שהתודה נקראת שלמים ושלמים לא נקראו תודה.

ח. מה לשינוי קודש שכן פסולת בגופה וישנו בארבע עבודות וישנו לאחר מיתה וישנו בציבור בניחוד

כבר התבאר במסכת פסחים דף נט: ולעיל דף ב. שכל הזבחים⁴³ שנשחטו⁴⁴ במחשבת שינוי השם, בין בקרבנות יחיד בין בקרבנות צבור כשרים, ויקריבם למה שהוקדשו מתחילה, אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה, ובקרבנות צבור לא שייך שינוי בעלים, שהרי הכל בעליו⁴⁵.

חויז מן התטאת⁴⁶ והפסח שאם נעשו במחשבת⁴⁷ שינוי השם פסולין⁴⁸.

מחיים לאדם אחר שישחטו ויזרקו דמן על שמו, דהזבח אינו נשחט ונזרק אלא ע"ש הבעלים שהקדישו אותו, וכי קאמר ר"י הגלילי דקדשים קלים ממון בעלים הן לענין הבשר שאפשר למוכרו מחיים והקונה יאכל בשרו. תודה ששחטה לשם שלמים עלתה לבעלים, ושלמים ששחטן לשם תודה לא עלו לבעלים, לפי שהתודה נקראת שלמים ושלמים לא נקראו תודה.

⁴³ רמב"ם פסולי המוקדשין טו א וקרובן פסח ד א

⁴⁴ לומר שאפילו בשחיטה לבד לא עלו לשם חובה. זבח תודה מהתוס'

⁴⁵ כס"מ שם וכמ"ש רש"י כאן. ועיינן זבח תודה שתמה מדוע השמיטו הרמב"ם

⁴⁶ פרה אדומה דקרייה רחמנא חמאת האם נפסלת שלא לשמה – הוא פלוגתת ת"ק ור"א במשנה פרה פ"ד מ"א, ודעת רבנן שפוסלים שלא לשמה מבוארת גם בתוספתא זבחים פ"א ה"ז והובא גם במנחות דף כז, ונחלקו המפרשים כיצד ילפינן דפסולה שלא לשמה – ע"י פ"י הר"ש ופ"י הרא"ש במשנה פרה ד. א., ובש"מ"ק מנחות דף כז: אות א'.

⁴⁷ מדברי רבינו נראה דכל מחשבה דקדשים הוי אפי' בלא הוצאה בפה. (א"ה וכן הוא דעת הר"ב החינוך פ' צו) אך התוס' בפ"ק דזבחים (דף ד') ד"ה מחשבה נראה דס"ל דכל מחשבה דקדשים צריך הוצאה בפה וקרי לה מחשבה לפי שאין בה מעשה וכ"כ בפ' תמיד נשחט (דף ס"ג) משנה למלך הלכות פסולי המוקדשין פרק יג הלכה א

⁴⁸ לכאורה נימא כל מילתא וכו' אי עביד לא מהני – ע"י נתיבות הקדש (ד). בשם הגרי"ז דמחשבת של"ש אינו חיסרון במעשה השחיטה אלא הוא איסור בגברא, ולא שייך אי עביד לא מהני אלא כשעצם המעשה באיסור. ועת השעה"מ ריש פ"א מהל' קרבן פסח (ד"ה וראיתי להפר"ח) דכל מילתא דאמר רחמנא וכו' לא נאמר כלל

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

אחד המשנה שם הזבח בשעת שחיטה או בשעת קבלה או בשעת הולכה או בזריקה⁴⁹.

וכן עולת העוף שמלקה או שמצה דמה במחשבת שינוי השם כשירה ולא עלתה לבעלים, וחטאת העוף פסולה⁵⁰.

כיצד לא עלו לשם חובה, כגון ששחט עולה לשם שלמים לא עלתה לבעלים, לא משום עולה שהם חייבין בה ולא משום שלמים, אלא חייבין להביא זבח אחר, אך קרבן זה יקריב כעולה⁵¹.

וכן אם שחט עולת ראובן לשם שמעון, לא עלתה לא לראובן ולא לשמעון⁵². וי"א⁵³ שבשינוי בעלים אינו עולה לשם חובה רק אם השב באחת מהעבודות לזרוק שלא לשם הבעלים כגון שוחט קרבן ראובן לזרוק לשם שמעון, אבל אם לא השב לזרוק כגון ששחט לשם שמעון ואפילו שחט כדי לקבל עבור שמעון עלו לבעלים לשם חובה.

לענין קדשים, משום דבקרדשים בעינן שנה הכתוב לעכב הלכך אפילו רבא מודה דלא אמרינן אי עביד לא מהני, וכ"כ מה"ק לקמן ריש פרק ב'.

⁴⁹ כמו שיתבאר להלן במשנה דף יג בעוה"ת

⁵⁰ כמבואר במשנה להלן דף סד:

⁵¹ זבח תודה

⁵² במל"מ הקשה תמיהא לי מלתא טובא שהשוה רבינו דין שינוי קודש לשינוי בעלים ובגמ' מוכח שיש הפרש ביניהם דאילו שינוי קודש ישנו בד' עבודות כגון שוחט עולה לשם שלמים או קבל או הוליד או זרק ואילו שינוי בעלים ליתיה כי אם בזריקה כגון שוחט או מקבל או הוליד ע"מ לזרוק דמו שלא לשם בעליו אבל אם שחט או קבל או הוליד שלא לשם בעליו לא הוי שינוי בעלים משום דשינוי בעלים לא שייך אלא בכפרה וכפרה לא הוי אלא בזריקה והכי איתא בפ"ק דזבחים (דף י') ומה במקום שאם אמר הריני שוחט לשם פלוני שהוא כשר לזרוק דמו של פלוני פסול וכן בדרף ד' מה לשינוי קודש שכן פסולה בגופה וישנו בד' עבודות וכן בפ' תמיד נשחט (דף ס"א) אמרי' תאמר בשינוי בעלים דאין פסולו בגופו ואינו בד' עבודות.

⁵³ וכן כתבו התוס' בריש פרק קמא דזבחים ד"ה כל הזבחים וצ"ע ועיין שם שנראה מדבריהם דשינוי בעלים שהיה בזריקה עלו לבעלים לשם חובה ודוק. ויש להסתפק אליבא דתוס' דס"ל דליכא שינוי בעלים אלא בעושה עבודה לזרוק שלא לשם בעליו אבל אם עושה עבודה שלא לשם בעליו לא מקרי שינוי בעלים אי הוי דוקא לפסולא כגון פסח וחטאת אבל לעולם דאם שחטו שלא לשמו או קבל שלא לשמו דלא עלו לבעלים ולא בעינן זריקה כי אם לפסולא או דלמא כל שלא השיב לזרוק שלא לשם בעליו לא הוי שינוי כלל ועלו לבעלים ואף על גב דההיא דפ"ק דזבחים דפריך מה לשינוי קודש כו' לא קאי אלא בשאר קרבנות מ"מ פריך שפיר דליכא למילף שינוי בעלים משינוי קודש שהרי שינוי קודש פוסל בארבע עבודות ושינוי בעלים אינו פוסל אבל לעולם דאינו עולה. ומ"מ נ"ל דכי היכי דאינו פוסל הכי נמי עולה לבעלים ומי שעיין היטב במ"ש התוס' בריש פ"ק דזבחים ד"ה כל הזבחים יראה כמ"ש. מל"מ שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדף היומי

מסנת זבחים

ומהי מחשבת שינוי השם הפוסלת בקרבן פסח זה השוחט שלא לשמו, בין ששינה שמו לשם זבח אחר בין ששינהו לשם חולין פסול⁵⁴, שנאמר (שמות יב פסוק כז) וְאִמְרָתֶם זֶבַח פֶּסַח הוּא לַיהוָה, וכגון השוחט את הפסח ומחשב שהוא שלמים, או ששחט את הפסח שלא לשם בעליו.

גם לענין פסול⁵⁵ מחשבה בקדשים אמרינן תוך כדי דיבור כדיבור, ואם חושב אחר העבודה בתכ"ד אהני מחשבתו⁵⁶.

עוד התבאר שם דף ס. שבהקטרה, כשכיון שלא לשמה או שינוי בעלים, לא כלום הוא שמשנמרה הזריקה שהיא הכפרה שוב אין זה מעכב⁵⁷.

אם שחט סתם הפסח כשר, דסתמא לשמה⁵⁸

והתבאר שם עוד בדף עב. שדיני שינוי השם ושינוי בעלים שפוסלים בפסח ובחטאת ובשאר הקרבנות לא לא עלו לבעלים לשם חובה, אינם אלא כשעקר שם הזבח בזדון⁵⁹, אבל אם טעה ודימה שזו העולה שלמים היא, ועשה כל עבודותיה לשם שלמים עלתה לבעלים לשם חובה, וכן החטאת והפסח שעשאן במחשבת שינוי השם בטעות כשרים, שעקירה בטעות אינה עקירה,

אך אם שינה בשוגג כלומר שהיה סבור שמותר לשחוט שלא לשם הזבח או שלא לשם הבעלים נחשב כשינוי השם ופוסל בפסח וחטאת.

⁵⁴ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק טו הלכה יא, הקרן אורה והזבח תודה כתבו בבאור שיטת הרמב"ם דכיון ששחטו לשם חולין הוי כמו ששחטו שלא לאוכליו, ומקשה באבן האזל ומעם זה אינו מבורר דהא גם אם שחטו לשם חולין יכולים הבעלים לאכול רק שאחרים ג"כ יוכלו לאכול, א"כ הוי כמו לאוכליו ושלא לאוכליו. ובאור שמח שם כתב, שבקרבנות שעיקרן לצורך עבודות גבוה הוי, רחוק הייחס בין הקרבנות לחולין, שבחולין השחיטה הוא לאכילה בלבד, להתיר מידי נבילה ואבר מן החי, ורק קדשים מחללין קדשים, הואיל וקרוב הייחס אצלם, לכן מפסיד צורת הקרבן, אבל לא חולין, דרחוק ייחס השחיטה, דכאן בא להתיר לאכילה, וכאן עיקרו צורך גבוה, אבל פסח שעיקרו אינו אלא לאכילה, שלא בא מתחלתו אלא לאכילה, ואם שחטו שלא לאוכליו פסול, וכיון דאצלו האכילה הוי עיקר כמו הזריקה א"כ כי שחט לשם חולין הוי בת מינה ומחריב בה, שמפסיד צורת הקרבן, דייחס חולין ששחיטה בהו רק לאכילה קרוב מאוד לייחס השחיטה בפסח, שמועיל שיאכל לבעליו, שזה מעיקרי צורך צורת הפסח, וזה סברא נכונה.

⁵⁵ תבואות שור (סי' ד' ס"ק ה')

⁵⁶ ובקונטרס גבורות שמונים (לבעל האתוו"ד) אות סט' כתב דזה יתכן רק בשחיטה וקבלה והולכה אבל בזריקה לא מסתבר שאחר שנזרק דמו ונתקבל הקרבן בהכשר יתבטל הכשרו ע"י המחשבה

⁵⁷ משנה למלך שם, ערוך השולחן העתיד הלכות פסולי המוקדשין סימן קמט סעיף ח

⁵⁸ לקוטי הלכות זבחים ב: בזבח תודה ד"ה זבחים ובתורת הקדשים אות ג

⁵⁹ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין טו, א

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

לפיכך שחט⁶⁰ את הפסח בשבת שלא לשמו בטעות שהיה סבור שהוא זבח אחר, פטור מפני שהזבח כשר שעקירת שמו בטעות אינו עקירה, אבל אם ידע שהוא פסח ושחטו שלא לשמו מפני שהיה סבור שמותר לשחטו לשמו הרי זה חילל שבת בשוגג וחייב חטאת.

דף ד:

ט. מחשבה בעלמא שינוי קודש נמי מחשבה בעלמא הוא

מחשבת שינוי השם ושינוי בעלים הפוסלות את הקרבן מלעלותו לבעלים משום חובה ובפסח וחטאת מלהקרב כנוזכר י"א⁶¹ שבמחשבה בעלמא נפסל, וי"א⁶² דכל מחשבה דקדשים צריך הוצאה בפה⁶³ וקרי לה מחשבה לפי שאין בה מעשה היא מחשבת שינוי השם, אך אינו פסול הפוסל את הקרבן מהמשך הקרבתו אלא מקריבו כדינו, והבעלים⁶⁴ חייב להביא אחר במקומו.

י. שינוי בעלים לאחר מיתה

⁶⁰ רמב"ם הלכות שנגות פרק ב הלכה יא

⁶¹ כך דייק במל"מ מלשון הרמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק יג הלכה א וכן הוא דעת הר"ב החינוך פ' צו אך עיין ערוך השולחן העתיד הלכות פסולי המוקדשין סימן קמו סעיף ח שכתב אבל באמת אין כדאי לעשות מחלוקת דידוע דרכו בקדש לתפוס לשון הש"ס וכל מה שנפרש בגמ' נפרש בלשונו ג"כ, ולכן כל מה שנזכיר בדינים אלו מחשבה מפני שאין ביכולתו לשנות מלשון הש"ס והרמב"ם אבל הכוונה הוא מחשבה בצירוף הדיבור.

⁶² כ"כ במ"ל"מ שם שהוא דעת התוס' בפ"ק דזבחים (דף ד') ד"ה מחשבה נראה דס"ל דכל מחשבה דקדשים צריך הוצאה בפה וקרי לה מחשבה לפי שאין בה מעשה וכ"כ בפ' תמיד נשחט (דף ס"ג) ועיין במ"ש בפ"ב דחולין (דף ל"ט) ועיין בפ' הניזקין אהיהא דכ"ג יוכיח וכן הוא דעת רש"י בפרק ב"ש (דף מ"א) ובפ"ק דמנחות (דף ב') וכ"כ התוס' בס"פ המפקיד וכ"כ הסמ"ג. ורש"י וסמ"ג ס"ל דדוקא באמירה ועיין ברש"י פ' האיש מקדש (דף מ"א) אהיהא דאמרי' שכן ישנן במחשבה.

⁶³ ועיין ערוך השולחן העתיד שם סעיף ז שלמרות זאת צריך שגם בלבו יתשוב מחשבת פסול אך אם ששמענו שמפגל או שוחט שלא לשמו אם אומר אח"כ שבלבו לא חשב כן אינו פיגול, אבל מסתמא אמרינן שגם בלבו חשב כן.

⁶⁴ אע"ג דכל הזבחים חוץ מפסח וחטאת כשרים שלא לשמן כיון דלא עלו לבעלים לשם חובה שפיר שייך למימר בהו שם פיסול. כס"מ שם.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ג 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

עולה הבאה⁶⁵ לאחר מיתה כלומר שאחד התחייב עצמו בעולה ומת היורשין מביאין עולתו לאחר מיתה ואם עשאה שלא לשם בעליה, עלתה לבעלים לשם חובה שזה שמביאין כדי לקיים נדרו שעשה בחיים, ויותר אינם מחוייבים, שהרי מת שאין בעלים לאחר מיתה ואין שם בעלים עליו⁶⁶.

יא. את שעליו חייב באחריותו ואת שאינו עליו אינו חייב ... כיון דאמר עלי כמאן דטעון ליה אנתפיה דמי

מתנדב אדם⁶⁷ ונודר עולה ושלמים, וכל קרבנות היחיד חייב באחריותן ובאחריות נסכיהן חוץ מן הנדבה,

אי זה⁶⁸ הוא נדר ואי זו היא נדבה, האומר הרי עלי עולה או הרי עלי שלמים או הרי דמי בהמה זו עלי עולה או שלמים זהו הנדר.

אבל האומר הרי בהמה זו או דמי בהמה זו עולה או שלמים הרי זו נדבה.

מה בין נדרים לנדבות, שהנודר אם הפריש קרבנו ואבד או נגנב חייב באחריותו עד שיקריב⁶⁹ כמו שנדר, והמתנדב ואומר זו אם מת או נגנב אינו חייב באחריותו.

⁶⁵ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק טו הלכה טו

⁶⁶ ערוך השולחן העתיד הלכות פסולי המוקדשין סימן קנ סעיף יד

⁶⁷ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק א הלכה ז

⁶⁸ רמב"ם שם פרק יד הלכה ד ה

⁶⁹ דקדק רבינו לומר עד שיקריב כמו שנדר לומר שאפילו הביאו ליד כהן כל שלא הקריבו כמו שנדר לא יצא י"ח נדרו ודין זה הוא פשוט ולא מיבעיא היכא דנפסל הקרבן דפשיטא דלא יצא ידי נדרו אלא אפילו שהקרבן כשר אפ"ה לא יצא ידי נדרו וכדתנן בריש זבחים כל הזבחים שנזבחו שלא לשמן כשרים אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה וכבר כתבתי לעיל (דף רל"ה) (א"ה תמצאנו לקמן בפ"ז מהל' חובל ומוזק דין ד' יע"ש) שדין זה הוא אפילו במי שנדר קרבן ולא דוקא בקרבן חובה ובזבחים אמרינן מוצא שפתיך תשמור ועשית כאשר נדרת לה' אלהיך נדבה היא נדבה נדר הוא אלא אם כמו שנדרת עשית יהא נדר ופירש"י יהא נדר ויעלה לנדרוך והן הן הדברים שכתב רבינו עד שיקריב כמו שנדר. מל"מ שם. אולם עיין הר המוריה שהביא דבמעילה י"ט א' לר"ש דס"ל כיון שבא לעזרה ה"ז נפטר מאחריותו יעו"ש היטיב אבל ר' יהודה ס"ל עד שיזרוק הדם יעו"ש היטיב ובספרי פרשת ראה פסקא ע"ז איתא וז"ל תשא ובאת שחייב למפול בהבאתו עד שיביאם לבית הבחירה ר' יהודה אומר עד שיביאם עד באר הגולה חייב באחריותם מבאר הגולה ואילך אין חייב באחריותם עכ"ל ולכאורה יקשה מר"י על ר"י. וכתב הגה לדעת הענייה יש לחלק דאם נדר עולה או שלמים כיון דהביא קרבנו לכהן נפטר בזה מידי חובת נדרו אף דהקרבן לא הורצה ולא עשה פעולתו הראויה לו לעשות מ"מ מידי נדרו נפטר ואין מחוייב להביא ולקיים נדרו כי בזה שהביא לעזרה נפטר והוי כאילו לא נדר

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

יב. מה לשלמים שכן טעונין סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק

כל קרבנות⁷⁰ בהמה שיקריב היחיד בין חובה⁷¹ בין נדבה סומך עליהן כשהן חיים, חוץ מן הבכור והמעשר והפסח,

אין טעון נסכין⁷² אלא עולת בהמה ושלמים בלבד בין היו קרבן צבור או קרבן יחיד או כבש יולדת ואילו של כהן גדול הואיל והן עולות טעונים נסכים, אבל העוף והאשמות והחטאות אין מביאין עמהם נסכים, חוץ מחטאת מצורע ואשמו שנתפרשו נסכיהם בתורה.

אין סמיכה⁷³ בקרבנות הצבור חוץ משתי סמיכות, על שעיר המשתלח ועל פר העלם דבר, ושלשה מן הסנהדרין סומכין עליו, ודבר זה הלכה מפי משה רבינו שאין בצבור אלא שתי סמיכות.

שלמי יחיד⁷⁴ שלשה מינין, האחד הוא הבא שלמים בלא לחם כגון שלמי חגיגה ושמחה וזהו הנקרא שלמים, והשני שלמים הבאים עם הלחם בנדר או נדבה וזהו הנקרא תודה ואותו הלחם נקרא לחם תודה, והמין השלישי

כלל שהפעולה שהקרבן עושה לא נעשה על ידו ומ"מ פטור מלהביא והיינו דווקא בנדר אבל בחטאת ואשם כל שלא נעשית פעולתו מחוייב על פי דין להביא אחר והנה שם במעילה מדברים שחייב על פי דין להביא כמו חטאות ואשמות וקניי זבים וזבות ויולדות הלכה כר"י דאינו נפטר כי אם משזרק הדם בהכשר ובר"י דהלכה כוותיה לגבי דר"ש אמנם בספרי שם דמייירי בדבר הנדר א"כ תיכף כשהביא לעזרה יצא ידי נדרו והא דאם נשחט שלא לשמן דלא עלו לבעלים היינו דלא נעשית הפעולה שהיה רוצה שתעשה והוי כאילו לא הקריב ואם רוצה שתיעשה הפעולה יביא קרבן אחר ודו"ק היטיב כי לדעתי נכון הוא. וי"ל דמש"כ רבינו עד שיקריב כמו שנדר היינו נמי שיקריב לעזרה כמו שפירש"י בחולין שם קל"ט א' ודו"ק היטיב כי לדעתי נכון זה בסברא בעזר ה'. וע"ע בתו"כ ויקרא דבורא דחטאת פי"ט פרשה י"א יעו"ש ועי' בתוס' חולין כ"ב ב' בד"ה והביא וכו' יעו"ש היטיב וע"ע בש"ך הו"מ סי' קכ"ח ס"ק ג' שדעתו כן ועי"ש בתומים ובקצה"ח שהתומים הקשה עליו דהא אם נפסל חייב באחריותו ולפי דברי התוס' הנ"ל אתי שפיר. ועיין במל"מ כאן שתמה על התוס' והתימה שנעלם מהם לכאורה דברי הספרי הנ"ל וע"ע ברש"י חולין קל"ט א' ד"ה דמיחסר הקרבה וכו' יעו"ש היטיב.

⁷⁰ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק ג הלכה ו

⁷¹ משנה שלימה פ' שתי מדות בלי חולק ומכאן יש לתמוה על התוס' פ"ב דקדושין דף נ"ה ד"ה ודילמא אשם הוא וכו' שכתבו דאשם לא בעי סמיכה עיין שם דהוי היפך משנה זו להדיא ושמעתי שכבר הקשו קושיא זו הראשונים שלפנינו ע"כ. מעשה רקח שם

⁷² רמב"ם שם פרק ב הלכה ב

⁷³ רמב"ם שם פרק ג הלכה י

⁷⁴ רמב"ם שם פרק ט הלכה ה - ו

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

שלמים שמקריב הנזיר ביום מלאת נזרו והם באים עם לחם וזהו הנקרא איל
נזיר.

וכיצד מעשה שלשתן, שוחט וזורק הדם, ומפשיט ומוציא האימורין, ואח"כ
מנתח את הבשר ומפריש החזה ושוק הימין ונותן האימורין עם החזה והשוק
על ידי הבעלים וכהן מניח ידו תחת ידי הבעלים ומניף הכל לפני ה' במזרחה.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

